

2016/0139(COD)

8.6.2016

*****I**

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Kosowo*)
(COM(2016)0277 – C8-0177/2016 – 2016/0139(COD))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Tanja Fajon

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz, w którym wskazuje się odpowiednio obowiązujący akt i przepis, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytluszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	6

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Kosowo*)
(COM(2016)0277 – C8-0177/2016 – 2016/0139(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2016)0277),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 77 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0177/2016),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0000/2016),
1. zatwierdza swoje stanowisko w pierwszym czytaniu, przyjmując wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

UZASADNIENIE

W 2003 r. Unia Europejska potwierdziła w agendzie z Salonik swoje zdecydowane zaangażowanie i wsparcie dla europejskiej perspektywy dla wszystkich krajów Bałkanów Zachodnich. Od tamtej pory proces stabilizacji i stowarzyszenia stanowi zasadnicze ramy dla europejskiej perspektywy Bałkanów Zachodnich aż do ich przyszłej akcesji, a proces liberalizacji reżimu wizowego ma kluczowe znaczenie dla tego procesu.

Zawarto układy o stabilizacji i stowarzyszeniu, które weszły w życie we wszystkich krajach Bałkanów Zachodnich, w tym w Kosowie w dniu 1 kwietnia 2016 r. Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu stanowi pierwszy związek umowny między Unią Europejską a Kosowem oraz ważny i historyczny krok w kierunku jego integracji z Europą. Ponadto zniesienie wiz dla obywateli byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Czarnogóry i Serbii w 2009 r., a następnie dla Albanii oraz Bośni i Hercegowiny w 2010 r. stanowiło ważny krok w kierunku ich integracji z Europą oraz dowód, że kraje tego regionu są w stanie przeprowadzić konieczne reformy. Jednak pozostawiło to Kosowo w izolacji na bałkańskiej mapie liberalizacji reżimu wizowego.

Izolacja kraju wywarła poważny wpływ na codzienne życie mieszkańców Kosowa. Nie należy zapominać o przerażających wydarzeniach, które zaszły po rozpadzie byłej Jugosławii, kiedy brutalne wojny podzieliły region i pozostawiły głębokie rany w umysłach i sercach ludzi. Setki tysięcy uchodźców i migrantów uciekły z tego regionu i to właśnie wtedy można było zaobserwować rosnący procent młodego pokolenia odciętego od reszty zjednoczonej i zamożnej Europy. Zabliźnianie tej rany ma jeszcze większe znaczenie dla obywateli Kosowa.

Plan działania dotyczący liberalizacji reżimu wizowego dla Kosowa został przedstawiony dopiero w czerwcu 2012 r., cztery lata później niż w przypadku pozostałych krajów tego regionu. Chociaż zasadniczo podobny, plan działania dla Kosowa jest znacznie precyzyjniejszy i bardziej szczegółowy i zawiera 95 punktów odniesienia. Komisja przedstawiła cztery sprawozdania z postępów w odniesieniu do dialogu wizowego z Kosowem; w lutym 2013 r., w lipcu 2014 r., w grudniu 2015 r. i czwarte, końcowe sprawozdanie w maju 2016 r., kiedy to przedstawiła również wniosek ustawodawczy dotyczący liberalizacji reżimu wizowego.

Ruch bezwizowy nie tylko umożliwia kontakty międzyludzkie, lepszą współpracę transgraniczną, wymiany kulturalne, edukacyjne i zawodowe, ale również pomaga ograniczać nielegalną imigrację przez pozbawianie przestępców możliwości działania. Liberalizacja systemu wizowego otworzy dla obywateli możliwości podróżowania zagranicą w celach turystycznych, tudzież odwiedzania krewnych lub przyjaciół bez konieczności przechodzenia przez długie i kosztowne procedury wizowe. Rozwiąże to również problem ich izolacji. System bezwizowy stanowi jedno z najbardziej namacalnych i konkretnych osiągnięć na drodze tego kraju do integracji z Europą oraz urzeczywistnia zasadę swobodnego przepływu – jedną z podstawowych zasad projektu europejskiego.

Sprawozdawczyni z dużym zadowoleniem odnosi się do tego jakże potrzebnego wniosku, dzięki któremu Kosowo nie utraci nadziei i aspiracji na proces przystąpienia do UE. Europejska perspektywa to podstawowa gwarancja stabilności i główny motor reform dla

kraju i regionu. Doświadczenia z przeszłości nauczyły nas, że pokój i stabilność najłatwiej uzyskać dzięki dalszemu nasilaniu procesu przystąpienia do UE oraz czynieniu go jak najbardziej widocznym i namacalnym dla obywateli.

Parlament Europejski zdecydowanie opowiada się za Kosowem i jego europejską perspektywą oraz popiera ją, w tym za sprawą liberalizacji reżimu wizowego, i bezustannie wzywa zarówno władze Kosowa do współpracy i realizacji wymaganych punktów odniesienia, jak i Komisję do wspomagania ułatwiania i przyspieszania tego procesu.

Ważne jest, by przypomnieć, że zgodnie z przepisami UE dotyczącymi wiz, każdy kraj należy oceniać według jego zasług. Decyzję o ewentualnym zniesieniu obowiązku wizowego dla jego obywateli należy podjąć na podstawie przemyślanej indywidualnej oceny. Sprawiedliwe i oparte na zasługach podejście – a nie negocjacje polityczne – powinno więc stanowić zasadę przewodnią również w przypadku tego wniosku. W związku z tym sprawozdawczyni sprzeciwia się wobec porównywania lub dostosowywania warunków do innych wniosków ustawodawczych rozpatrywanych obecnie przez Radę lub Parlament.

Ponadto w 2010 r. Komisja ustanowiła mechanizm monitorowania sytuacji po liberalizacji reżimu wizowego w celu dokonania przeglądu funkcjonowania systemu bezwizowego i zajęcia się ewentualnymi brakami, jeśli chodzi o jego wdrażanie. Oprócz tego, dzięki wprowadzeniu w 2014 r. mechanizmu zawieszającego, państwa członkowskie dysponują dodatkowym narzędziem pozwalającym na korygowanie ewentualnych nadużyć systemu bezwizowego z możliwością ponownego wprowadzenia wiz.

Bez wątpienia kwestia braku uznania państwa miała również poważny wpływ na gospodarkę Kosowa i jego rozwój, a także na codzienne życie obywateli. I podczas gdy uwaga w regionie skupiała się na rozwiązaniu kwestii statusu Kosowa i jego powiązań z Unią Europejską, nałożyło to również pewne ograniczenia na prędkość procesu integracji europejskiej. Państwa członkowskie same zaangażowały się w proces liberalizacji reżimu wizowego dla Kosowa po spełnieniu warunków niezależnie od stanowiska państw członkowskich dotyczącego statusu.

Sprawozdawczyni spodziewa się, że uznanie statusu Kosowa nie wpłynie negatywnie na proces przyjęcia tego wniosku. W tym celu sprawozdawczyni chciałaby przypomnieć o apelu Parlamentu Europejskiego do pozostających pięciu państw członkowskich o przystąpienie do uznania Kosowa. Wyrze to pozytywne skutki nie tylko na proces przystąpienia Kosowa do Unii Europejskiej, lecz także przede wszystkim: na jego stosunki w regionie, na normalizację stosunków między Belgradem a Prisztiną, a także na stosunki polityczne i społeczno-gospodarcze z resztą świata. A na Unii Europejskiej spoczywa polityczna odpowiedzialność za przeprowadzenie tego procesu.